

Muziekbos – Sint-Pietersbos Ronse

Start en parking: Kerk Louise-Marie, La Salettestraat Maarkedal

Bereikbaarheid: vanaf het station van Ronse brengt lijnbus 61 (Ronse - Oudenaarde) je tot aan de kerk Louise-Marie (halte: Etikhove Louise-Mariekerk, Maarkedal)

Toegankelijkheid: Goede wandelschoenen. Zowel verharde als onverharde, soms slijkerige wegen.

Afstand: 9 km

Knooppuntenvolgorde: kerk Louise-Marie-36-37-R5-Q9-39-93-32-Q5-Q4-91-R7-R6-35-36-kerk

(Bekijk ook de updatekaart St-Pietersbos op de [site van Milieufront Omer Wattez.](#))

Wandelbeschrijving:

Vanaf de kerk van Louise-Marie (**weetje A**) volgen we de weg naar knooppunt **36**. Dit knooppunt wordt ook wel de 'boekzitting' genoemd (**weetje B**). We slaan links af en volgen tot aan knooppunt **37**. Daar wandelen we rechtdoor (richting knooppunt 39). Na ongeveer 100 m hebben we aan onze linkerkant een mooi panorama. T.h.v. de paalkampeerplaats (=R5) volgen we de bosrand (nog altijd richting 39). Na ongeveer 200 m (=Q9) slaan we rechts af (we verlaten de weg naar knooppunt 39) en komen zo in het Sint-Pietersbos (**weetje C**).

We volgen het bospad tot aan knooppunt 39. Na een paar honderd meter lopen we op het knuppelpad dat ons over de Trosbeek loodst. Het bospad maakt enkele honderd meter verder, juist na de stapstenen, een haakse bocht naar links en een 500 m verder moeten we, aan knooppunt **39**, naar rechts het bospad naar beneden nemen (richting knooppunt 93). Na een 100 m slaan we rechts af en volgen het bochtig traject door een weide met bosaanplant. Even verder komen we aan de zuidostrand van het bos waar een ligstoel ons uitnodigt om eventjes te verpozen.

We volgen verder het pad rondom de weide (**weetje D**). Het pad klimt omhoog tot aan de geasfalteerde Wilgenstraat (=93). Daar slaan we rechts af (naar knooppunt 32) en reeds 5 meter verder direct links af om zo de voetweg te volgen. Aanvankelijk loopt deze voetweg links van de tuin (van huisnummer 70 aan onze rechterkant). Na ongeveer 300 m belanden we op een grindweg. We slaan rechts af en buigen vóór het huis (nr. 42) naar links af. Na 50 m (=32) slaan we rechts af en volgen de voetweg richting knooppunt 36. Onderweg hebben we aan onze rechterkant een mooi overzicht over de Kanarieberg. Juist voorbij het tweede hekken (=Q5) gaan we rechtdoor tot aan het kruispunt met de Kanariebergstraat. We steken deze straat over en volgen de voetweg rechtdoor. Na ongeveer 300 m (=Q4) slaan we rechtsaf en volgen het grindpad tot aan knooppunt **91**. We slaan links af (Fortuinstraat, richting knooppunt 58) en 100 m verder rechts af (Houtstraat). We maken een steile klim langs deze geasfalteerde weg. Let op de hobbelige weide aan onze rechterkant (**weetje D**).

Bovenaan slaan we even verder links af (Bosrede) en na ongeveer 300 m (=R7) slaan we rechts af zodat we in het Muziekbos terecht komen. We volgen het Geuzentorenpad van het ANB (paaltjes met het rode driehoekje). Na een steile klim komen we op de top van de Muziekberg en zien we aan onze linkerkant een open plek. Dit is de heideherstelzone (**weetje E**). Aan onze rechterkant kunnen we de geuzentoren en grafheuvel bekijken (**weetje F**). Even verder komen we op een brede bosweg (=R6) die we naar rechts volgen tot knooppunt **35** en achtereenvolgens tot knooppunt **36** (Boekzitting). Daar slaan we links af en volgen zo de weg tot aan de kerk van Louise-Marie.

Weetjes

A. Geschiedenis Louise-Marie: Onder het 'Hollands bewind' (1815-1830) ontstond het idee om in de omgeving van de Muziekberg een nieuwe gemeente te stichten, 'Willemsrode' genaamd. Bijna gans deze omgeving behoorde toe aan twee baronnen. Door politieke strubbelingen en de onrust rond 1830 gingen deze plannen niet door. Het gehucht werd een paar decennia later evenwel een nieuwe parochie met een nieuwe kerk die op 19 september 1853 werd ingehuldigd. De kerk kreeg de naam 'Onze-Lieve-Vrouw van La Salette' (7 jaar na de verschijning van deze O-L-Vrouw in het Franse La Salette). Het gehucht werd omgedoopt tot 'Louise-Marie', naar onze eerste koningin van België. De eerste steenlegging van de kerk vond plaats op de eerste verjaardag van haar overlijden

(11 oktober 1851). Een borstbeeld van deze koningin is te vinden in de zijgevel van de parochiezaal nabij de kerk. Louise-Marie ligt deels op het grondgebied Ronse en deels op dat van Maarkedal (met de verschillende deelgemeenten Nukerke, Etikhove en Schorisse).

B. De plaats is genoemd naar de 'Zitting aan de Beuk', een middeleeuws gerechtshof met schandpaal, stijl vierschaar. Boekzitting zou een verbastering zijn van 'boetezitting', je moest vastgeketend aan de oude beuk zitten mediteren of 'boete doen' over je misdaden.

Vanaf halfweg vorige eeuw werd deze geschiedenis geleidelijk aan weggeveegd, onder meer de grote beuk is verdwenen en vervangen door de Chalet Boekzitting, iets dieper in de straat.

C. Het Sint-Pietersbos is de oostelijke uitloper van het Muziekbos. Dit vroegere privébos is ruim 52 ha groot. Het Muziekbos (50 ha) werd in de Eerste Wereldoorlog zo goed als kaalgekapt, maar het Sint-Pietersbos bleef bewaard. Er staat dan ook een unieke collectie oude zomereiken en Amerikaanse eiken, beuken en essen van 150 jaar oud. Dit oude bos is een geknipt biotoop voor onder meer de boomklever, de zwarte specht en de buizerd. Er staat ook heel wat unieke voorjaarsflora, met wilde hyacint, bosanemoon, kleine maagdenpalm en daslook. De Trosbeek die in dit bos ontspringt werd in het voorjaar van 2013 over een aantal meters op vissen bemonsterd. De aanwezigheid van de Rivierdonderpad was een aangename verrassing. Het reservaatgedeelte biedt de nodige rust aan ree en vos.

D. De weiden op de Fortuinberg en de Kanarieberg hebben een hobbelig uiterlijk. Dit is te wijten aan grondverschuivingen die zich hier de voorbije decennia hebben voorgedaan. De verklaring moeten we zoeken in de ondergrond. In de Vlaamse Ardennen zijn er afwisselend klei- en zandlagen aanwezig. In de steile helling rust een glauconietrijke zandlaag op de onderliggende kleilaag. Glauconiet is een mineraal dat als kleine donkergroene korrels in deze zandlaag aanwezig is. Het heeft de eigenschap op te zwellen in de aanwezigheid van water. Welnu, bij een langdurige regenperiode gaat zo'n zandlaag opzwellen en dus meer volume en gewicht krijgen. De onderliggende kleilaag doet dan dienst als glijbaan. Wanneer bij zo'n type helling de hellingsgraad meer dan 8 % bedraagt en er in de laatste decennia ontbost is, moet men niet verwonderd zijn dat er na een regenrijke winter op een dag een groot stuk van de helling naar beneden komt. In februari-maart 1926 kwam een deel van de Fortuinberg in beweging (ten zuiden van de straat Bosrede) en verplaatste zich over een lengte van 1 km en een breedte van 300 m tot de Molenbeek waardoor deze afgedamd werd.

E. Het Muziekbos werd na WO I terug aangeplant met vnl. beuk. Op de hoogste delen werden naaldbomen aangeplant (Japanse lork, Corsicaanse en Grove den, Douglasspar) naast enkele tamme kastanjes. Deze uitheemse soorten zijn vorig jaar over een oppervlakte van ruim één ha gekapt. Bedoeling is om op 10 jaar tijd 7 ha naaldhout te vellen, te ontstronken en te plaggen om zo de vegetatie te herstellen die er vóór de aanplant van dit naaldhout aanwezig was. Op die manier kunnen planten als de struikheide, sporkenhout, lijsterbes en gaspeldoorn terug alle kansen krijgen. Op andere delen van deze 7 ha kan een eiken-berkenbos naast heischraal grasland ontstaan, waardoor een gevarieerd beeld zal te zien zijn.

F: Midden in het Muziekbos vind je de Geuzentoren, een ronde toren opgetrokken in ijzerzandsteen. Ijzerzandsteen komt van nature voor op de toppen van de heuvelkam Kluisbos-Levierenbos. Bouwheer M. Scribe liet zich in 1864 wellicht meeslepen door de ‘folies’ van die tijd om bizarre, romantische bijgebouwtjes op te trekken. Na een inspirerende wandeling in het bos in 1888 stonden Omer Wattez en zijn vriend, de dichter Pol De Mont, op de Geuzentoren het landschap te bewonderen. Er waren hier geen bomen maar een heidelandschap met hier en daar wat lage struiken. Men kon dus bij helder weer heel de Vlaamse Ardennen overschouwen, tot Doornik en Gent toe, hetgeen je nu nog enkel op de Hotond kan doen. Misschien is het daarom dat de toren ook wel eens in de volksmond ‘de verrekijker’ werd genoemd. En sinds Pol De Mont toen uitriep: ‘Maar dat zijn hier de Vlaamse Ardennen!’, werd dit het koosnaampje voor deze parel van een streek.

Op een boogscheut van de Geuzentoren vind je een prehistorische grafheuvel uit het Bronstijdperk (circa 2.100-1.200 voor Christus). Centraal in de heuvel bevindt zich de grafkamer, waar twee urnen met verbrande beenderen van een man en een vrouw, assen en steenkool gevonden werden.

Filip Keirse, november 2016 – aangepast december 2018